

ת"ד 6301/05/12 - מדינת ישראל נגד עסאם סופי

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

ת"ד 6301-05-12 מדינת ישראל נ' סופי
תיק חיצוני: 5969/2010

בפני	כב' השופט אלי אנושי
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	עסאם סופי

הכרעת דין

מבוא:

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום ולפיו הוא נהג ברכבו מסוג משאית ניסן איסוזו, בתאריך 14.07.10 בשעה 08.50 או בסמוך לה בראשל"צ ברחוב שדרות משה דיין ממזרח למערב והתקרב לצומת עם אברהם בר. הצומת הנ"ל מרומזר, אותה שעה פעלה מערכת הרמזורים כסדרה וברמזור המסדיר תנועת כלי הרכב, בכיוון נסיעת הנאשם, לנוסעים ישר דלק אור אדום.

אותה שעה ברחוב מצפון לדרום כיוון נסיעת הנאשם (משמאל לנאשם), נסעה נהגת רכב פרטי מיצובישי גב' פאני סלע, אשר התקרבה לצומת והחלה לחצותו בנסיעה שמאלה כשבכיוון נסיעתה רמזור שדלק אור ירוק. הנאשם נכנס לצומת בניגוד לאור האדום ומבלי לשים לב לדרך, לא אפשר לרכב המיצובישי להשלים חציית הצומת, חסם דרכה וכלי הרכב התנגשו, כתוצאה מעוצמת המכה נהדפה המיצובישי לעבר עמוד ובהמשך פגעה ברכב פורד שנסע מימינה בו נהג מר מרחסין לאוניד, משאית הניסן שבה נהג הנאשם נהדפה לעבר הרמזור ועמוד התאורה.

כתוצאה מהתאונה ניזוקו כלי הרכב, ונפצעו הנאשם, נהג הפורד והנהגת המעורבת גב' פאני סלע, שנפגעה חבלות של ממש בראש, בבטן ובכל חלקי גופה.

כתב האישום ייחס לו במעשיו אלה הפרה של הוראות החיקוק, אי ציות לאור אדום ברמזור (תמרור 701), עבירה על תקנה 22(א) לתקנות התעבורה. ונהיגה בקלות ראש - עבירה על סעיף 262(2) בקשר עם סעיף 38(2) לתקנות התעבורה. גרימת תאונה בה נפגע אדם ונגרם נזק - עברה על תקנה 21 (ב) (2) לתקנות התעבורה וחבלה של ממש - עברה לפי סעיף 38 (3) לפקודת התעבורה.

בישיבת ההקראה בפני כבוד סגנית הנשיאה (כתארה אז), כפר ב"כ הנאשם ומסר: "מודה בהתרחשות התאונה ותוצאותיה. כופר באור האדום, נכנסנו בירוק מלא".

פרשת התביעה:

להוכחת האשמה העידה התביעה 5 עדי תביעה.

עת/1, מר אלדד יהושוע, עד ראיה:

העד מסר בחקירה הראשית כי מכיר את המקום היטב, הגיע לצומת ממערב לכיוון מזרח עמד ברמזור לקראת פניה שמאלה, בכיוונו אור אדום, הביט ממול בכיוונים שבאים ממזרח למערב, הבחין ברכבים הנעמדים בשני נתיבים ימינים לפני הרמזור, "כלומר שיש להם רמזור אדום" (כדבריו הוא, עמ' 3 ש' 19), הוא הבחין במכונית שיצאה מכיוון צפון לכיוון ראשון מזרח, הוא ראה הטנדר שנוסע על המסלול השלישי ממזרח למערב (דהינו רכב הנאשם), נוסע במהירות, "הוא נכנס בה" והביא אותה עד עמוד התאורה שאם לא היה שם אזי גם הוא העד היה נפגע, לאחר מכן הזעיק את כוחות הביטחון.

העד לא נחקר חקירה נגדית.

לסיכום העדות ניתן לומר, כי העד היה מול כיוון נסיעת הנאשם, כאשר הנהגים המעורבים נסעו מצד שמאל שלו בפניה שמאלה, כיוון נהיגתם, הבחין ביציאת מכונית מכיוון המעורבים, הנאשם הגיע ממול ונכנס לצומת כאשר רכבים אחרים בכיוון נסיעתו עומדים, ופגע ברכב.

עת/2, רס"ב בוריס צ'נובסקי, בוחן תנועה:

במסגרת עדותו הוגשו, לוח צילומים ת/1, תוכנית רמזורים ת/2, סקיצות ת/3-5, תרשים ת/6, דו"ח בוחן ת/7.

הבוחן שב בעדותו הראשית על ממצאי דו"ח הבוחן ולפיהם, רכב משאית האיסוז, שנסע ממזרח למערב נכנס לצומת באור אדום, שני הרכבים המעורבים נכנסו בירוק, הקביעה היא על סמך עדויות של שלושת הנהגים המעורבים בתאונה.

בחקירה הנגדית אישר העד כי הגיע למקום לאחר התאונה.

עת/3, לאוניד מרחסין - נהג המעורב:

בעדותו מסר העד כי עמד באור אדום, כשהתחלף הרמזור התחיל לנסוע בירוק, באה משאית מצד שמאל "הגיחה" ברכב שהיה לשמאלו והרכב הזה נכנס בו, העד מסר כי הרכב משמאלו היה מיצובישי קולט וזיהה את הנהגת בו כיושבת מחוץ לאולם המשפט.

העד לא נחקר חקירה נגדית.

עת/4, פאני סלע - נהגת מעורב:

לדבריה, הייתה בצומת, היה לה אור ירוק רצתה לפנות שמאלה, הייתה משאית ששמה לב שהולכת לעבור מצד שמאל שלה, "אמרתי מה...מה היא הולכת לעבור באור אדום" (עמ' 10 ש' 22), המשאית פגעה בדלת שלה, ואז התעוררה בבי"ח עם פגיעת ראש, סיכות בראש מגולחת, עדין יש לה שבר בראש, זמזום באוזן, הטחול נקרע, חוסר תחושה חלקי בפנים ועוד.

הוגשו מסמכים רפואיים ת/9.

בחקירתה הנגדית, לא זכרה האם טרם הכניסה לצומת עמדה או הגיעה בנסיעה רציפה. ומסרה: "אני לא בטוחה אם עצרתי או לא אבל אני בטוחה שנסעתי בירוק" (עמ' 12 ש' 20).

כן מסרה כי איבדה את ההכרה בזמן הפגיעה אך האור הירוק היה לפני זאת. והיא אינה זוכרת פרטים רבים רק שנכנסה בירוק.

עת/5, רס"ב בדימוס, משה אברהם - גובה הודעת הנאשם:

הודעת נהג תחת אזהרה הוגשה - ת/10.

אציין כי כבר בתחילת ההודעה מתקבלת ההודאה הבאה:

"אני איש משטרה.... מודיעך כי הנך חשוד ב:

אי ציות לרמזור אדום, נהיגה בחוסר זהירות, גרימת חבלה לאדם ונזק לרכוש, בכך שבתאריך 14/07/10 בסמוך לשעה 09:40 נהגת במשאית ניסאן מס' 41-613-68 בראשל"צ, שד' משה דיין ממזרח למערב, ובצומת עם רח' אברהם בר, נכנסת לצומת כאשר בכיוון הנסיעה שלך דלק אור אדום ברמזור, התנגשת ברכב פרטי מיצובישי מס' 68-527-20 אשר נסע ברח' אברהם בר מצפון לדרום, ואשר נדחף והתנגש צד בצד רכב פרטי פורד מס' 67-542-63, אשר נסע מימין למיצובישי. אתה המשכת לאחר מכן והתנגשת בעמוד רמזור ובעמוד תאורה. כתוצאה מכך, נגרם נזק לכל כלי הרכב ולעמודים ונחבלתם בגופכם, אתה, ושני הנהגים האחרים.

אני מודיע לך שזכותך להיוועץ בעורך דין לפני מתן העדות.

אין אתה/את חייב/ת לומר דבר, כל שתאמר/י עשוי לשמש ראיה נגדך, הימנעות מלהשיב לשאלות עשויה לחזק את הראיות נגדך.

לאחר שקראתי בפני הנ"ל את הכתוב לעיל, הוא/היא אישר/ה בחתימתו/ה כי הבין/ה את החשד נגדו/ה ואת תוכן האזהרה. (הנאשם חתום).

ולאחר מכן אמר:

אני מבקש סליחה על מה שקרה. אני מודה בכל מה שהאשמת אותי. עשיתי טעות, וזאת טעות חמורה מאוד. אני מבקש סליחה. " (ש' 1-2).

כן מסר כי נסע במהירות 60-70 קמ"ש. (ש' 8).

ובסיום החקירה (ש' 34):

שאלה: האם יש לך מה להוסיף?

תשובה: לא. אני מצטער על מה שקרה. לא התכוונתי "לגנוב" את הרמזור. פשוט לא שמתי לב. (ש' 34).

בחקירה הנגדית, הסכים העד עם ב"כ הנאשם כי הנאשם מסר במהלך חקירתו מספר פעמים, כי לא שם לב לרמזור ולא יודע מה קרה לו בזמן התאונה.

פרשת ההגנה:

ב"כ הנאשם מסר כי הסביר לנאשם זכויותיו, הנאשם לא יעיד ואין עדים נוספים.

טענות הסיכומים:

המאשימה ביקשה להרשיע לאור העדויות שנשמעו ובתוספת דברי הנאשם בחקירתו, תוך ציון העובדה הנכונה כי הנאשם בחר שלא להעיד ויש בכך חיזוק לראיות התביעה.

ב"כ הנאשם טען מנגד, כי אין בדברי העדים כל בסיס להרשעת הנאשם, העלה טענה כי לא ניתן להסתמך על תוכנית הרמזורים שהוגשה ע"י הבוחן כי הבוחן לא ערך אותה. המאשימה לא הוכיחה את תקינות הרמזורים, וגם בהודעת הנאשם ישנה סתירה שכן מסר מפורשות כי כלל לא הבחין ברמזור אזי אין לקבל הודיה כי נכנס לצומת באור אדום.

דין ומסקנה:

לאחר שבחנתי, את העדויות והראיות שהובאו לפני, והאזנתי לסיכומי הצדדים, הגעתי למסקנות הבאות:

עדי התביעה העידו באופן ברור ואמין ועדויותיהם מאשרות אחת את השניה. והתרשמתי מגילוי האזרחות הטובה ע"י עת1, שהגיע להעיד בבית המשפט על מנת לשפוך אור על שאירע, ועדותו מקובלת עלי כאמינה ונטולת פניות. כמו כן אציין כי עדויותיהם של הנהגים המעורבים היו סדורות, רהוטות, אמינות ומצאתי לקבלם במלואה ולהעדיפה על פני גרסת הנאשם בכפירתו. ולבטח לאור דברי הנאשם בחקירתו במשטרה.

על פי התרשים ת/6, מדובר בצומת "T" כאשר הנאשם הגיע מצידה השמאלי העליון, המעורבים מצידה התחתון ואילו העד הניטראלי שטען כי מכיר הצומת, עמד בצידה הימני העליון (של ה"T"), ממיקום זה יכל עת1 בעומדו ברמזור אדום, להבחין ברכבים העומדים מולו וברכב הנאשם הממשיך בנסיעה ישר, למרות שיתר הרכבים בכיוון נסיעת הנאשם עומדים, ולהבחין ברכב המעורבת שפונה פניה שמאלה, ובהתנגשות שבאה בעקבות כניסת הנאשם לצומת. על רקע זה מסקנתו הסובייקטיבית של עת1, בעדותו, כי בכיוון נהיגת הנאשם היה רמזור אדום הגיונית ביותר.

לעדות זו יש להוסיף את עדויות עת3 ועת4 שהעידו בברור כי נכנסו לצומת באור ירוק, כאשר מביא אני בחשבון כי עת4 סבלה פגיעת ראש ולכן לא ידעה לענות על חלק משאלות ב"כ הנאשם.

כן הבאתי בחשבון כי עדים אלו מעורבים בתאונה, ואולם כאמור עדותם עשתה עלי רושם אמין לחלוטין ומקבל אני את גרסתם לתאונה ואיני מקבל טענת ב"כ הנאשם לעניין עדותיהם.

לעדויות אלו יש להוסיף את עדות בוחן התנועה עת2 ומסקנות דו"ח הבוחן, המדברות בעד עצמם, יתרה מזו וכתוספת לכל האמור מעל, על פי דו"ח הבוחן, ס' 12, הרמזור בכיוון נסיעת הנהגים המעורבים עת3 ועת4 מקבל רמזור ירוק רק לאחר שמסתיים הרמזור הירוק בכיוון נסיעת הנאשם, כך שדברי הנאשם במשטרה ולפיו לא התכוון ל"גנוב רמזור" מקבלים משמעות, שכן לטעמי לאור הראיות, זה בדיוק מה שקרה בפועל.

הנאשם בחר לא העיד ובכך למעשה מחזק את ראיות המאשימה לבטח לאור דבריו הברורים בחקירתו - ת/10.

אולם, ב"כ הנאשם העלה מספר טיעונים בסיכומיו והכרעת דין זו לא תהיה שלמה מבלי התייחסות לעיקרי טיעוניו.

אציין כי איני מקבל טיעוני ב"כ הנאשם לגבי תוכנית הרמזורים. כאשר ביקש ב"כ המאשימה להגיש את תוכנית הרמזורים (ת/2) מסר ב"כ הנאשם כי: "אני מצוין מפורשות שלא העד ערך אותה לכן אני שומר לעצמי את הזכות להתנגד לגבי קבילות הראיה בסיכומים". איני רואה בזה התנגדות מפורשת לקבלת המסמך וכאמור המסמך התקבל במועד הדיון. הסנגור עצמו לא ביקש לזמן את עורך המסמך לחקירה. עת/2 התייחס לתוכנית במסגרת דו"ח הבוחן, כאמור בס' 12, ונחקר בחקירה נגדית כאשר ב"כ הנאשם לא טרח לחקור אותו בנושא זה ולכן איני רואה כל סיבה להתנגדות בשלב הסיכומים, הגם שאכן המסמך לא הוגש ע"י עורכו, אלא ע"י עת/2 שהתייחס אליו ומסר מסקנותיו לבית המשפט בין היתר בדו"ח הבוחן שערך בעצמו. מסקנות שיושבות היטב יחד עם עדויות יתר עדי התביעה.

יתרה מזו, לעניין תקינות הרמזורים, עדויות עדי המאשימה מלמדות כי הרמזורים פעלו היטב, וראה גם ס' 12 בדו"ח הבוחן, הנאשם במשטרה לא טען שהרמזורים לא פעלו כסדרם, ב"כ הנאשם בכפירתו לא טען כי הייתה תקלה כלשהי ברמזורים, הנאשם לא העיד בפני אחרת, ולאור האמור לא נותר לי אלא להפנות לחזקת התקינות מכוח תקנה 22 (א) לתקנות התעבורה וחזקה זו לא הופרכה ע"י ההגנה וראה בנושא גם ע"פ 7063/04 **טרבנוזה יהודית נ' מ"י**.

במידה ורצתה ההגנה להוכיח אפשרות של "תקלה זמנית" בפעולת הרמזורים, עליה היה לבסס טענה זו בראייה כלשהי מצידה. כיוון שלא עשתה זאת, אין לה להלין אלא על עצמה.

ברור כי אם ההגנה הייתה טוענת לאי תקינות, מציגה ראיות בנושא, על המאשימה היה לפעול כאמור בפסיקה אותה הציג ב"כ הנאשם ולהוכיח התקינות. אך איני מקבל טענת ב"כ הנאשם בנושא, טענה כללית ביותר שהועלתה בסיכומים, מבלי כל ראיה או אף בדל ראיה בדבר.

הסיבה כי ארעה תאונה מקורה לטעמי בעובדה כי הנאשם נכנס לצומת לאחר שהאור בכיוונו כבר התחלף לאדום ומסקנה אובייקטיבית זו עולה מיתר גרסאות העדים, כלל הראיות, עדות בוחן התנועה ולמעשה מדברי הנאשם עצמו בחקירתו.

העולה מהמקובץ הוא, ששקלול כל הראיות בתיק והתרשמותי מכל העדים שהופיעו בפני מביאים אותי לקביעה החד משמעית, כי הנאשם חצה את הצומת באור אדום ולכן אני מרשיע אותו בעבירה של אי ציות לאור אדום ברמזור.

העבירה נוספת שמיוחסת לנאשם בכתב האישום היא נהיגה בקלות ראש. עבירה זו, היא פועל יוצא של ביצוע העבירה של אי ציות לרמזור, ואין לי על כן אלא להרשיעו גם בביצוע עבירה זו. אין ספק, כי נהיגתו של הנאשם הייתה נהיגה רשלנית, שהיה בה בנסיבות המקרה סכנה לציבור, והראיה היא התרחשותה של התאונה דנו, וראה סעיף האישום השלישי.

העבירות הנוספות בכתב האישום הם גרימת נזק וחבלה של ממש לגוף. אין מחלוקת, כי בתאונה ניזוקו כלי הרכב ונפגעו מספר אנשים, כפי שמעיד על כך התיעוד הרפואי שהוגש. ופציעתה של עת/4, גב' פאני סלע כפי שעולה מעדותה ומת/9, הינה חבלה של ממש.

סיכום:

סיכומו של דבר, שאני קובע, אפוא, כי התביעה הוכיחה, למעלה מכל ספק, את סעיפי האישום כאמור מעל . ולא נותר לי אלא להרשיע הנאשם בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום.

ניתנה היום, כ' אדר תשע"ד, 20 פברואר 2014, במעמד
הצדדים.